

بواسطهٔ امة‌الله المقربه بنت ذبيح عليها بهاء الله الأبهي

آباده

محفل رحمانی نساء علیهنّ بهاء الله الأبهي

هو الله

ای بنات ملکوت ورقهٔ رحمانیه امة‌الله بنت ذبیح بیاد شما افتاد و ذکر شما را در آستان مقدّس نمود و از عبدالبهاء خواهش نگارش این نامه نمود من نیز بتحریر پرداختم و از افق منیر استدعای الطاف ربّ قدیر کردم که شامل آن جمع شود و تأییدات جمال مبارک روحی لأحبّائه الفداء در آن محفل چون شمع جلوه نماید انجمن شما مانند گلزار و چمن گردد و گلهای معطر در آن نشر نفحات الله کند در این عصر الهی موهبت رحمانی بر عالم نساء شمول یافت مساوات رجال و نساء جز در مواقع جزئی از جمیع جهات اعلان گردید امتیاز برخاست نساء آیات هدی شدند و مظاهر الطاف جمال ابهی باید بشکرانهٔ این موهبت چنان بنار محبت الله برافروزند که اثبات نمایند استحقاق این الطاف داشتند و این استعداد و استحقاق و قابلیت فیوضات وقتی اثبات گردد که در تبلیغ و ترویج و تشریح کتب سلف و الواح جدیده نهایت اقتدار و بلاغت و فصاحت را ظاهر و آشکار کنند آیات قرآنی که دلیل بر این امر است حفظ نمایند و همچنین احادیث مأثوره و همچنین عباراتی از انجیل جلیل و تورات و همچنین ادلهٔ عقلیه و براهین استدلالیه و چون در محفلی حاضر گردند لسان فصیح بگشایند و بیان بلیغ نمایند و بنطقهایی در نهایت قوّت و ملاحظت زبان بگشایند امیدم چنانست که از محفل روحانی رحمانی نساء خبرهای خوشی برسد و علیکن البهاء الأبهي

۲۸ ذی‌الحجه ۱۳۳۷

عبدالبهاء عباس